

Авраамъ умрѣ, и пророцы-ти; а ты дѣлаешь, че който съхрани слово-то мое, нещѣ да вѣдѣи смърть до край. Да не вѣдѣи ты по голѣмъ отъ Отца нашъ Авраама, който умрѣ, и пророцы-ти измрѣха? кого правишь ты себеси? Отговори Исусъ: ако азъ самъ себе си славѣ, слава-та моя не е нищо: Отецъ мой е, който мѣ слави: за когото вы дѣлаете, че е Богъ вашъ. И не го познахте: но азъ го знаа: и ако рѣкъ, че го незнаа, че вѣдѣи подобенъ вамъ, ажьещъ: но азъ го знаа, и слово-то негово съхранивамъ. Авраамъ отецъ вашъ радъ бы былъ да види моя день, и видѣ (го), и възрадова сѣ. И рѣкохъ мѣ Иудей-ти: петдесать години нѣмашъ оцѣ, и Авраама ли си вѣдѣлъ? И рече имъ Исусъ: истина истина ви дѣлавамъ: прѣди догдѣ не бѣше сѣ оцѣ родилъ Авраамъ, азъ вѣхъ. Тогда заха камани да хвѣражтъ на него: но Исусъ сѣ скры, и излѣзе изъ церква-та, и прѣмина посрѣдъ тѣхъ, и тѣмъ замина.

Въ срѣда на е: нѣдѣла
отъ Іоанна зачало 18.

Въ онова вѣмѣ, като вдигна Исусъ очи-ты си, и видѣ, че много народъ иде къмъ него, рече на Філіппа: отъ гдѣ да къпимъ хлѣбове, за да ѣдѣтъ тѣа? И това го дѣлаше да испытва него: зашто той самъ знааше, какво имаше да направѣ. И Філіппъ мѣ отговори: за двѣста гроша хлѣбъ

не имъ стига, да земе сѣкой по малко нѣщо. Рече мѣ единъ отъ ученицы-ты, Андрей, братъ на Симона Петра: Има тѣка едно отроче, което има петъ хлѣба ѣчменны и двѣ рыбы; но тѣ какво ще сторѣтъ на толко народъ? а Исусъ рече: направете да насадѣтъ чловѣци-ти, и имаше много трева на мѣстото: и тѣмъ насадахъ чловѣци-ти, кои-то имаха на брой до петъ хіліади мѣже. И зе хлѣбове-ты Исусъ, и като въздаде хвала, подаде ги на ученицы-ты; а ученицы-ти ги раздадохъ на оныа, цѣото вѣха насадали: подобно и отъ рыбы-ты, колко-то искаха. И като сѣ наадохъ, рече на ученицы-ты си: съберете останалы-ты трохи, за да сѣ неизгѣби нищо. И събраха ги, и напѣлиха дванадесать коша съ трохи, отъ патъ-тѣ хлѣба ѣчменны, които останаха на оныа, цѣото ѣдохъ. Тогда чловѣцы-ти, като видѣха чѣдо-то, кое-то направѣ Исусъ дѣлаха, че тоа е наистина Пророкъ-тъ, кой-то иде въ мѣръ.

Въ четвъртъкъ на е: нѣдѣла,
отъ Іоанна зачало 35.

Рече Господъ на Иудей-ты, които вѣха дошли при него; на сѣдѣ додохъ азъ въ тоа свѣтъ: за да видѣтъ оніа, които не видѣтъ; а оніа които видѣтъ, да вѣдѣтъ слѣпи. И чѣха нѣкои отъ фарисей-ты, които вѣха съ него, тыа слова, и рѣкохъ мѣ: да не сме и ные слѣпи? И Исусъ имъ рече,

ако

